

నవాఖినె ఈమాన్

విశ్వసాన్ని నష్టపరిచే అంశాలు

పూర్తి తెలివరో, స్నుహాతో ఒక మనిషి లాయిలాహ్ ఇల్లల్హాహ్
ముహమ్మదుర్సూలుల్లాహ్ అని నోటితో ప్రకటించడం, హృదయపూర్వకంగా
విశ్వసించడం ద్వారా ఇస్లామ్ లోకి ప్రవేశిస్తాడని మనకు తెలుసు. అయితే ఒక
ముస్లిమ్ ఇస్లామ్ పరిధి నుంచి బయటకు వెళ్ళిపోయే విషయాల్లో తెలుసుకోవడం
కూడా మనకు అవసరం. అపేమిటో తెలుసుకోవడం వల్ల మనం వాటికి దూరంగా
ఉండగలం.

స్థాలంగా చెప్పాలంటే ఇస్లామీయ విశ్వసాన్నికి వియద్దమైన, హృదయంలోని
విశ్వసాన్ని భంగపరిచే ఎలాంటి నమ్మకం, విశ్వసం, ఆలోచన, భావం, మాట,
ఆచరణ ఏదైనా అది మన ధార్మిక విశ్వసాన్ని నష్టపరిచేదే అవుతుంది.
లాయిలాహ్ ఇల్లల్హాహ్ అంటే అర్థం కేవలం అల్లాహ్ మాత్రమే ప్రభువు. ఆయనదే
అధికారం, ఆయన ఒకే ఒక్కడు, ఆయన గుణామాలు, ఆయన లక్షణాలు,
ఆయన పట్ల విధేయత, ఆరాధనలను మాటతో, చేతలతో ప్రకటించడమే కాదు
హృదయపూర్వకంగా విశ్వసించడం. ఈ విశ్వసవచనంలోని రెండవ భాగం
ముహమ్మద్ రసూలుల్లాహ్ అంటే ప్రవక్త ముహమ్మద్ సల్లల్హాహు అల్లాహ్ వసల్లమ్
తీసుకోచ్చిన ఘరితత్, ఆయన బోధించిన సందేశం, ఆయన చెప్పిన అగోచరాలకు
సంబంధించిన మాటలను ఒప్పుకుని, దృవీకరించడం. ఈ విధంగా విశ్వసించిన
తర్వాత ఎవరైనా అల్లాహ్ అధికారం, ఆయన ఒకే ఒక్కడన్న వాస్తవం, ఆయన
గుణామాల విశేషాలు, ఆయన పట్ల విధేయత, ఆరాధనల విషయంలో భిన్నమైన
ఆలోచనలు కలిగింటే, లేదా ఈ విషయంలో మార్పులు చేర్చులు చేస్తే అలాంటి
వ్యక్తి విశ్వసం ప్రమాదంలో పడుతుంది. అంటే అతను నిజమైన ఇస్లామీయ
విశ్వసానికి వియద్దమైన వైఖరి కలిగి ఉంటాడు. ఫలితంగా ధార్మిక విశ్వసాన్ని
నష్టపోతాడు. అదేవిధంగా ప్రవక్త ముహమ్మద్ సల్లల్హాహు అల్లాహ్ వసల్లమ్,
దైవప్రవక్తగా ఆయన స్థాయిని గురించి ఇతర ఏమైన ఆలోచనలు కలిగి ఉంటే, ప్రవక్త
పదవికి సంబంధించి అనుమానాలు కలిగి ఉంటే, ప్రవక్త ముహమ్మద్ సల్లల్హాహు

అల్లో వస్తుమ్ బోధనల విషయంలో అనుచరులు, వారి తర్వాతి వారి ద్వారా ఆదారాలతో సహ రుజువైన వాటిని ఒప్పుకోకపోతే ఇస్లామ్ కు దూరమైపోతాడు.

దేవుడొక్కడే, ప్రభువు ఒక్కడే అనే విశ్వసాన్ని నష్టపరిచే అంశాలు:

అల్లాహ్ ఒక్కడే ప్రభువు అని విశ్వసించాలి. ఆయనకు భాగస్వాములు ఎవరూ లేరు. ఆయనే పోషకుడు, ఆయనే యజమాని. విశ్వవ్యవస్థను ఆయన ఒక్కడే నిర్వహిస్తున్నాడు. ఆయనే ఉపాధినిచేచ్చవాడు. ఆయన ఒక్కడే పోషకుడు, రక్షకుడని విశ్వసించాలి. ఇక ఎవరైనా అల్లాహ్ ను ప్రభువు కాదని, సృష్టికర్త, పరిరక్షకుడు, పోషకుడు కాదని భావిస్తే, లేదా అల్లాహ్ తో పాటు మరో ప్రభువు ఉన్నాడని అనుకుంటే లేదా ఈ సృష్టి యాదృచ్ఛికంగా ఉనికిలోకి వచ్చిందని వాదిస్తే లేదా ప్రకృతి సిద్ధంగా ఇదంతా దానికదే వచ్చేసిందనుకుంటే లేదా ఉపవ్యం చాలా ప్రాచీనమైనది, విశ్వం ఆది నుంచి ఉంది, శాశ్వతంగా ఉంటుందనుకుంటే, ఉపాధినిచేచ్చి అల్లాహ్ కాదు మరోకరని అనుకుంటే, లేదా ఈ విషయంలో అల్లాహ్ కు భాగస్వాములు ఉన్నారని భావిస్తే ... ఇలాంటి అబ్హిప్రాయాలు, భావాలు, ఆలోచనలు, సిద్ధాంతాలు అల్లాహ్ ఒక్కడే అనే విశ్వసానికి విరుద్ధమైనవి. ఏటి వల్ల మనిషి ఇస్లామ్ కు దూరమై అవిశ్వసానికి దగ్గరైపోతాడు. ఫిర్బెన్ ఈ విధంగానే తానే ప్రభువునని ప్రకటించుకున్నాడు.

﴿فَقَالَ أَنَا رَبُّكُمْ الْأَعْلَى﴾ ﴿٢٤﴾ النازعات:

అనువాదం:

“నేను మీ అందరికీ, అందరికన్నా పెద్ద ప్రభువును అని అన్నాడు.” (అన్నాజిత్తే: 24)

ఇలాంటి విశ్వసం కలిగి ఉన్నవాడి మాటలను బలపరచడం లేదా అతను చెబుతుంది నిజమని భావించడం కూడా అవిశ్వసానికి పాల్చడమే అవుతుంది.

దేవుడొక్కడే అను విశ్వసాన్ని నష్టపరిచే అంశాలు:

అల్లాహ్ ఒక్కడే ఆరాధనకు అర్థాడు. విధేయత, ఆజ్ఞాపాలన అనేవి ఆయనకు మాత్రమే చేయాలి. ఇదే ఏకేశ్వరోపాసన. దీనికి విరుద్ధంగా ఎవరైనా అల్లాహ్ ను కాదని ఇతరులను ఆరాధించడాన్ని, విధేయత చూపడాన్ని సమర్థిస్తే, లేదా ఆచరణాత్మకంగా ఆరాధిస్తే, లేదా ఇలాంటి విశ్వసాన్ని సంపూర్ణంగా కాని పాశ్చికంగా కాని కలిగి ఉంటే అలాంటి వ్యక్తి అల్లాహ్ హక్కును తిరస్కరించినట్టే. ఇది సృష్టమైన

అవిశ్వాసం (కుప్ర) అపుతుంది. అలాంటి వ్యక్తి ఇస్లామ్ పరిది నుంచి బయటకు వెళ్ళినట్టే. సాధారణంగా కుప్ర కు పాల్పడే షైఖరి ఇదే. గతంలోను, నేడు కూడా చాలా మంది అల్లాహ్ ను పోపకుడు, ప్రభువు, సృష్టికర్త, విశ్వవ్యవస్థ నిర్వాహకుడిగా విశ్వసించేవారు. ఈ విషయాన్ని దివ్యబుర్జన్ కూడా ఇలా ప్రకటించింది.

﴿وَلِئِنْ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقُهُمْ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَإِنَّمَا يُوقَنُونَ ﴾
الزخرف: ٨٧

అనువాదం:

నీవు, “మిమ్యల్ని ఎవరు పుట్టించారు” అని వారిని అడిగితే, స్వయంగా వారే ‘అల్లాహ్’ అని అంటారు . అయితే వారు ఎలా మొస పోతున్నారు? ప్రవక్త యొక్క ఈ సూక్తి సాక్షిగా !“ప్రభూ! ఈ ప్రజలు విశ్వసించేవారు కారు.” (జఫ్ర రుఫ్: 87)

అల్లాహ్ మాత్రమే సృష్టికర్త అని చెప్పినప్పటికీ చాలా మంది ఈ విశ్వసానికి అనుగుణమైన భావాలు కలిగి ఉండరు. అల్లాహ్ పట్ల విదేయత, ఆరాధనల విషయానికి వచ్చేసరికి అల్లాహ్ పట్ల నిర్లక్ష్యషైఖరి అవలంబిస్తారు లేదా మరిపరినైనా భాగస్వాములుగా చేరుస్తారు. కొన్ని సందర్భాల్లో తమ మనోవాంఛలనే అల్లాహ్ తో పాటు చేరుస్తారు. నిజానికి ఇదే పరీక్ష. సాధారణంగా ఇందులోనే విపలమైపోతారు. ఇది చాలా సున్నితమైన, ప్రమాదకరమైన విషయం. దైవతిరస్కారం, దేవునికి భాగస్వాములను కల్పించడమన్నది మనోవాంఛలను అనుసరించడంలో చేటు చేసుకునే ప్రమాదముంది. దేవుడొక్కడే అనే వాస్తవాన్ని ఒక ధార్మిక వాస్తవంగా గుర్తిస్తారు, కానీ జీవితంలోని వివిధ రంగాల్లో ఈ విశ్వసానికి అనుగుణంగా వ్యవహరించడంలో విపలమైపోతారు. కుప్ర అంటే తిరస్కారంలోను, పిర్గై అంటే దేవునికి భాగస్వాములను చేర్చడంలోను మునిగిపోతారు. ఇది ఎలా ప్రారంభమవుతుందంటే, మనసులో దేవుని పట్ల భయం మాయమవుతుంది. క్ర్యామా ధర్మానికి దూరమైపోతారు. అల్లాహ్ తో భయపడవలసిన అవసరమేముందన్న భావం వారిలో గూడుకట్టుకుంటుంది. ఆ విధంగా అల్లాహ్ తో సంబంధం తెగిపోయిన తర్వాత ఇతరులపైపు చూడడం ప్రారంభిస్తారు. ఇతరులతో సహాయాన్ని అర్థిస్తారు. తలోచన పరమైన బ్రహ్మత్వానికి గురై నమాజ్, రోజ్జా, జకాత్ తదితర ఆరాధనలను ఎగతాళి చేయడం కూడా ప్రారంభిస్తారు. చివరకు ఇస్లామ్ మారిన ఆదునిక కాలానికి తగింది కాదన్న భావంలో మునిగిపోతారు. ఇస్లామీయ ఆదేశాలు, పురిత నిబంధనలు అన్న

గతంలో చారితకదశలో జరిగిన పరిణామాలుగా కనిపీస్తాయి. పుస్తుత కాలానికి ఇవి సరిపోయేవి కావనుకుంటారు. ఆ విధంగా ఇలాంటి వారు షైక్ ముస్లిములుగా కనబడినా ఇస్లామ్ పరిధిలకు ఆవల ఉంటారు. ఎందుకంటే, ఇస్లామ్ పరిఅత్, పరిఅత్ ఆదేశాలు, అల్లాహ్ ఒక్కడే అన్న విశ్వాసం, దానికి సంబంధించిన వివరణల ప్రకారం నడుచుకోవడం తప్పనిసరి. దివ్యఖుర్తన్ ఈ విషయమై ఇలా పేర్కొంది.

﴿إِنَّ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ﴾ يووسف: ٤٠

అనువాదం:

“అజ్ఞాపాలన అనేది కేవలం అల్లాహ్ కే.” (యూసుఫ్: 40)

﴿فَالْحُكْمُ لِلَّهِ الْعَلِيِّ الْكَبِيرِ﴾ غాఫర్: ١٢

అనువాదం:

“నిర్ణయం అనేది కేవలం అత్యన్నతుడైన అల్లాహ్ ది మాత్రమే” (గాఫిర్: 12)

అల్లాహ్ తప్ప మరెవ్వరిని ఆరాధించినా అది తిరస్కారం (కుప్ర) అవుతుంది. నన్ను ఆరాధించండి అని ప్రజలను పిలవడం కూడా కుప్ర అవుతుంది. ప్రజలు తనకు సజ్ఞ చేయాలని, తనకు లోంగి ఉండాలని, తనను నమ్మకోవాలని, అల్లాహ్ కు మాత్రమే చెందిన పనులు తనకు చేయాలని భావించడం కుప్ర. అదేవిధంగా అల్లాహ్ పంపించిన పరిఅత్ ను కాదని స్వంత పరిఅత్ తయారు చేసుకోవడం కూడా కుప్ర. అల్లాహ్ పేర్కొన్న హలాల్ హరామ్ లను కాదని స్వంతంగా హలాల్ హరామ్ నిర్దేశించుకోవడం కుప్ర. ఉదాహరణకు వ్యభిచారాన్ని అనుమతించే చట్టాలు చేయడం, వడ్డి అనుమతించే చట్టాలు చేయడం, అల్లాహ్ విధించిన హద్దులు, శిక్షలను అతిక్రమించడం. ఇవన్నీ ఏమిటంటే మనిషి తానే ప్రభుపుగా మారే ప్రయత్నాలు. ఇవన్నీ కుప్ర పరిధిలోకి వస్తాయి.

అల్లాహ్ గుణవిశేషాలపై విశ్వాసానికి సంబంధించి నిర్దిష్టం వల్ల ధార్మిక విశ్వాసం దెబ్బతింటుంది:

అల్లాహ్ గుణవిశేషాల ప్రకారం దేవుడొక్కడే అనే విశ్వాసమంటే, దివ్యఖుర్తన్, హదీసుల ప్రకారం అల్లాహ్ కు సంబంధించిన ఏ ఏ లక్షణాలు తెలుస్తున్నాయో వాటన్నింటిని విశ్వాసించాలి. ఈ లక్షణాలు కేవలం అల్లాహ్ కు మాత్రమే చెందినవని, మరెవ్వరికీ అందులో భాగస్వామ్యం లేదని నమ్మడం. అదేవిధంగా దివ్యఖుర్తన్, హదీసుల్లో అల్లాహ్ లోప రహితుడని, ఎలాంటి దీపమూ

లేనివాడని స్వప్తంగా పేర్కొనడం జరిగింది. దానిని పూర్తిగా విశ్వసించాలి. అలా చేయనట్టయితే అది కుప్పు అవుతుంది.

ఉదాహరణకు దివ్యభూర్జున్, హదీసుల ప్రకారం అల్లాహ్ సర్వశక్తిమంతుడు. ఆయన అన్ని చూసేవాడు. అర్బ్ సింహసనం అధీష్ఠించినవాడు. గతం, వర్తమానం, భవిష్యత్తు అన్ని తెలిసినవాడు. అల్లాహ్ కు సంబంధించిన ఈ లక్షణాలను తెలిసి కూడా నిరాకరించేవాడు కుప్పు కు పాల్పడినట్టే. అల్లాహ్ కు ఉన్న జ్ఞానం పరిమితమైనది, వివిధ వస్తువులకు సంబంధించి పాక్షిక జ్ఞానమే, సంపూర్ణ జ్ఞానం కాదని ఎవరైనా భావిస్తే అలాంటి అభిప్రాయాలు కలిగి ఉండడం కూడా కుప్పు అవుతుంది. అలాగే అల్లాహ్ లక్షణాలను స్ఫోట్లోని ప్రాణుల లక్షణాల వంటివని భావించడం కూడా కుప్పు. అంటే మనం చూసినట్లు లేదా మనం విన్నట్లు, మనం మాట్లాడినట్లు అల్లాహ్ కూడా ఇలాగే చేస్తాడని భావించడం ఇలాగే అల్లాహ్ చూస్తాడని, వింటాడని, మాట్లాడతాడని అనుకోవడం అల్లాహ్ లక్షణాలను ప్రాణుల లక్షణాల వంటివిగా భావించడమే అవుతుంది. ఇలా చేయడం కుప్పు. ఇదేవిధంగా అల్లాహ్ కు భార్యాపీల్లలు ఉన్నారని, అల్లాహ్ కు నిద్ర వస్తుందని, అల్లాహ్ కు కూడా మరణం వస్తుందని, ఆయన కూడా మరిచిపోతాడని భావించడం కూడా కుప్పు. అల్లాహ్ లక్షణాలలో మరొకరిని భాగస్వాములుగా ఎంచడం పిర్క, కుప్పు అవుతుంది. ఉదాహరణకు ఎవరైనా తన వద్ద కూడా అల్లాహ్ వంటి సామూజ్యం ఉందని, లేదా అల్లాహ్ కు ఎంత తెలుసో తనకు కూడా అంత తెలుసుని అనడం లేదా అలా చేప్పేవారిని నమ్ముడం కూడా కుప్పు.

ప్రవక్త పదవి, దానికి సంబంధించిన విషయాలను తిరస్కరించడం కూడా కుప్పు:

అగోచరమైన, మానవాతీతమైన వాస్తవాలు, అల్లాహ్ అభీష్టమూ, అల్లాహ్ హితచోదల జ్ఞానం కేవలం ప్రవక్తల ద్వారానే అందుతుంది. దైవ ప్రవక్త, ఆయనపై అవతరించిన దైవవాణి సత్యత గురించి, విశ్వసనీయత గురించి అనుమానస్వదంగా వ్యవహారించడము, మాట్లాడడమూ, దైవప్రవక్తను ఆయన ద్వారా అందిన దైవవాణిని తక్కువ చేసి మాట్లాడడమూ విశ్వసాన్ని నష్టపరిచే విషయాలు. మనం విశ్వసవచనంలోని రెండవభాగం "ముహమ్మదుర్సూలుల్లాహ్" అని పలికినప్పుడు ప్రవక్త సత్యతను ధృవీకరిస్తున్నాము. ఆయన కేవలం అల్లాహ్ పంపిన దైవవాణిని యథాతథంగా మనకు చేరవేసేవారు మాత్రమే. ఆయన తన మాటల ద్వారా చేతల ద్వారా ఆ

దైవవాణికి ప్రాతినిధ్యం వహిస్తారు. వ్యక్తిగతంగా ప్రవక్త ఈ బాధ్యత నిర్వహణకు అడ్డంకులయ్య సమస్త లోపాలు, బలహీనతలకు అతీతమైన వ్యక్తి. ప్రవక్త సత్యత, నిజాయితీ, విశ్వసనీయత, గౌరవ హోదాలు, ఆయన లోప, దోష రహితుడన్నది మనం అంగీకరిస్తున్నాము. ఇందులో ఎలాంటి లోపమైనా ఉందని భావించడం కుప్ప. ప్రవక్త ముహామ్మద్ సల్లలూహు అలైహి వసల్లమ్ పట్ల పరిహసం, ఆయన చేసిన పనుల్లో తప్పులేన్నడం అన్నది విశ్వసవచనంలో మనం ప్రకటించిన మాటలకు విరుద్ధమైనది. అందువల్ల ఇవన్నీ కుప్ప కిందికి వస్తాయి. అదేవిధంగా దివ్యఖుర్తాన్ లోని సమస్త వాస్తవాలను విశ్వసించాలి. దివ్యఖుర్తాన్, సహీ హదీసుల ద్వారా రుజువైన అగోచరమైన, మానవాతీతమైన విషయాలు మన బుద్ధికి అందకపోయినా వాటిని తిరస్కరించడం, వాటిని అనుమానించడం థార్కి విశ్వసాన్ని సప్తపురుషుంది. ప్రభయదినం నాటి అగోచర విషయాలు, ఉదాహరణకు మీజాన్ (త్రాసు), మరణానంతరం మళ్ళీ బతికించబడడం, లెక్క చెప్పుకోవడం, సీరాత్ వంతెన, స్వగ్రం, నరకం, జీన్నులు, దైవదూతులు, లూహ్, ఖులమ్, అర్బ్, కుర్బీ వగ్గొరులన్నింటినీ మనం విశ్వసించాలి. అదేవిధంగా దివ్యఖుర్తాన్, సున్నతుల ద్వారా మనకు తెలిసిన విషయాలను, ఆదేశాలను తిరస్కరించడం కూడా కుప్ప. ఉదాహరణకు ఎవరైనా వ్యభిచారం నిషిద్ధం కాదని అంటే అది కుప్ప కిందికి వస్తుంది. అలాగే మద్యం, దొంగతనం నిషిద్ధాలు కాదంటే అది కుప్ప కిందికి వస్తుంది. అలాగే నమాజ్, రోజూ, హజ్, జకాత్ లను ఎవరైనా తిరస్కరిస్తే, లేదా వీటికి సంబంధించిన ఆదేశాలను మరింత పెంచేస్తే, అంటే నమాజుల్లో ఒక రకాతు పెంచేయడం లేదా పుజు లేకుండా నమాజు చదవడం ధర్మసమ్మతమైనని చెప్పడం ఇవన్నీ కుప్ప కిందికు వస్తాయి. అయితే ఇష్టిహాద్ అంటే దివ్యఖుర్తాన్, సున్నతుల వివరణకు ప్రయత్నించడం, ఇష్టిహాద్ ప్రాతిపదికన తనదైన అభిప్రాయం ఏర్పరచుకోవడం వేరు. దానికి కుప్ప కు సంబంధం లేదు. కానీ ఖచ్చితంగా రుజువైన విషయాల్లో, ఆదేశాల్లో మార్పులు చేయడం, హరామ్ హలాల్ నిర్ణయాలు కేవలం అల్లాహ్, ఆయన ప్రవక్తకు మాత్రమే అధికారమున్న విషయాలు. ఇలాంటి చర్యలకు పాల్గొన వ్యక్తి తన విశ్వసాన్ని కోల్పోయినట్లవుతుంది. ప్రవక్త ముహామ్మద్ సల్లలూహు అలైహి వసల్లమ్ ను విశ్వసించడంతో పాటు పూర్వపు ప్రవక్తలందరినీ విశ్వసించడం అవసరం. ఏ ఒక్కరిని కాదన్నా అది కుప్ప అవుతుంది. అదేవిధంగా ప్రవక్త ముహామ్మద్ సల్లలూహు అలైహి వసల్లమ్ చిట్టచివరి ప్రవక్త. ఆయన తర్వాత

మరెవ్వరయినా పువక్కగా పుకటీంచుకోవడం, లేదా మరెవ్వరిసైనా పువక్కగా భావించడం కూడా కుష్టి. ఖాదియానీ, బహుయా మొదలైనవారు పువక్క ముహామ్మద్ సల్లల్లాహు అలైహి వసల్లమ్ తర్వాత పువక్క పదవి కొనసాగిందని విశ్వసించి తిరస్కరానికి పాల్పడ్డారు.

* * *